

Urząd Gminy Siemiatycze

BORATYNICZ RUSKI - Cerkiew pw. św. Anny

Dekretem metropolity Warszawy i całej Polski Bazylego nr **128/XXXIV/96 z 16 sierpnia 1996**, została erygowana parafia prawosławna pod wezwaniem św. Anny w Boratyniu Ruskim. Powstała ona z podziału dotychczasowej parafii świętych Apostołów Piotra i Pawła w Siemiatyczach.

Pierwszym historycznie proboszczem został **ks. prot. mgr Andrzej Opolski**.

9 maja 1993 na zebraniu mieszkańców wsi Boratyniec Ruski i Siemiatycze-Stacja, wiernym przedstawiono plan budowy cerkwi, wykonany przez mgr inż. Michała Bałasza.

Ziemię pod budowę cerkwi i cmentarza ofiarowali:

Jerzy Kochanowski – Stacja Siemiatycze ,
Stefan Grzyb – Boratyniec Ruski,
Nina Buchowiec, Boratyniec Ruski,
Włodzimierz Panasiuk – Boratyniec Ruski.

Teren Boratynia Ruskiego jaki i całej Krainy Bugu od połowy XVII wieku, był obszarem na którym toczyły się wojny: z Kozakami, Szwedami (potopem szwedzkim 1655-1660) i z Rosją (1654-1667).

Następnie w 1710 r., panowała na terenach Podlasia epidemia cholery.

Na terenie gdzie dziś znajduje się nasza cerkiew grzebano ludzi zarówno z wyżej wymienionych wojen jak i ofiary epidemii.

Od zawsze na tą ziemię na której dziś stoi nasza cerkiew mieszkańcy mówili „tam na mohiełkach” (tam na mogiłkach).

1710 rok, to również rok cudu na św. Górze Grabarce ,gdzie ludzie w czasie epidemii stawiali swoje krzyże, pili wodę ze źródła i doznawali uzdrowień. Według kroniki siemiatyckiej parafii ratunek od choroby znalazło wówczas ok. 10 tys. ludzi.

18 sierpnia tegoż roku, podczas pielgrzymki parafian siemiatyckich na Świętą Górę Grabarkę przez Boratyniec Ruski, na placu ofiarowanym pod budowę cerkwi przez mieszkańców wsi Siemiatycze-Stacja i Boratyniec, został postawiony i poświęcony pierwszy krzyż.

24 czerwca 1994 rozpoczęto wykopy pod fundamenty świątyni, a 21 sierpnia został położony i poświęcony kamień węgielny przez biskupa (obecnie arcybiskupa) Abła. Do dnia erygowania nowej, samodzielnej parafii św. Anny zostały wzniesione ściany świątyni pod patronatem jeszcze nie podzielonej parafii w Siemiatyczach.

Należy tu podkreślić fakt, iż większość prac przy nowo wznoszonej świątyni wykonywali miejscowi wierni (jakkolwiek w przedsięwzięcie była zaangażowana macierzysta parafia). Oni również jeszcze wcześniej pomagali wnosić tymczasową cerkiew św. Proroka Eliasza w późniejszej już parafii Zmartwychwstania Pańskiego w Siemiatyczach, budować plebanię z kaplicą-baptysterium przy parafii świętych Apostołów Piotra i Pawła, uczestniczyli w gruntownym remoncie budynku Cerkwi i wielu innych pracach.

Od września do końca 1996 cerkiew została zwieńczona głównym sklepieniem, postawiono dzwonnice i na tym zakończono i zamknięto stan surowy świątyni.

Nie mając jeszcze świątyni, proboszcz ks. Andrzej Opolski celebrował początkowe nabożeństwa w świetlicy wiejskiej w Boratyńcu Ruskim.

7 stycznia 1997, w uroczystość Bożego Narodzenia z błogosławieństwa metropolity Bazylego została pierwszy raz w historii parafii odprawiona Święta Liturgia w tejże świetlicy wiejskiej. W okresie od czerwca do września 1997 została wykonana drewniana więźba dachowa świątyni. Pierwsze w historii święto parafialne obchodzono 7 sierpnia 1997, a nabożeństwa w tym czasie odprawiano już w kruchcie cerkwi. W tym też roku została wybrana pierwsza Rada Parafialna. Starostą cerkiewnym został Jerzy Kochanowski. 11 listopada 1997 zostały wstawione i poświęcone przez proboszcza 3 krzyże, które zwieńczyły 2 kopuły i zadaszenie nad wejściem do cerkwi.

25 października rozpoczęto prace związane z pokryciem dachu cerkwi blachą. Trwały do kwietnia 1998.

5 kwietnia 1998 (w piątą niedzielę Wielkiego Postu) zostało dokonane poświęcenie i postawienie krzyża na głównej kopule cerkwi. Uroczystościom przewodniczył arcybiskup Abel.

Od 13 kwietnia do 5 lipca tegoż roku zostały wykonane wewnętrzne tynki o łącznej powierzchni 1200 m².

Od 5 do 21 lipca została położona polichromia ścian ołtarza, wykonana przez Jarosława Wiszenkę z Mielnika. Pierwszą Świętą Liturgię w nowej cerkwi celebrował biskup (późniejszy arcybiskup) Miron (który 10 kwietnia 2010 zginął w katastrofie smoleńskiej).

W Wielki Czwartek 1999 odbyło się poświęcenie nowych dzwonów cerkiewnych (o łącznej masie 850 kg), którego dokonał ks. dziekan mgr Eugeniusz Niesteruk z Mielnika. W tym też roku wykonano i umieszczono w świątyni ikonostas oraz ukończono wszystkie prace budowlane.

W 2000 po raz pierwszy na święto parafialne przybył metropolita warszawski i całej Polski Sawa, następca zmarłego 11.02. 1998 metropolity Bazylego.

W 2001 rozpoczęto budowę plebanii. Poświęcenie kamienia węgielnego odbyło się 6 maja, którego dokonał proboszcz parafii. Do końca tego roku nowy dom parafialny stał w stanie surowym, zamkniętym. Prace wykończeniowe trwały do 11 grudnia 2002.

3 sierpnia 2003 r. metropolita Sawa dokonał poświęcenia plebanii.

Od 15 czerwca do 30 września 2005 wykonano w cerkwi polichromię ścienną pod kierunkiem Jarosława Wiszenki.

22 października 2006 metropolita Sawa dokonał konsekracji cerkwi św. Anny. Była to pierwsza taka uroczystość na terenie dawnej parafii siemiatyckiej od dnia poświęcenia cerkwi świętych apostołów Piotra i Pawła w XIX w.

Parafia posiada własny cmentarz, znajdujący się w pobliżu cerkwi.

Do parafii należą wsie Boratyniec Ruski, Siemiatycze Stacja, Szerszenie, Anusin, Olendry.

(źródło: <http://boratyniec.pl/historia/>)

(strona internetowa parafii - kliknij na baner poniżej)

Source URL:

<https://gminasiemiatyczne.pl/strona/turystyka-warto-zobaczyc/656-boratyniec-ruski-cerkiew-pw-sw-anny>